

Nr 772

Av herr **Hamrin** i Kalmar **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 106, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 3 § 2 mom. och 9 § förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror.

(Lika lydande med motion nr 652 i Första kammaren)

Den nuvarande pälsvaruskatten uttages vid beredning inom landet av lösa skinn med en styckesats svarande mot nominellt 15 % av varans värde och vid import av såväl lösa, beredda skinn som färdiga pälsvaror genom en värdeskatt av 20 % räknat på importvärdet inklusive tull. Den diskriminering gentemot importen, som ligger dels i skillnaden i procentsatserna och dels däri, att värdeskatten vid importen uttages lika för beredda lösa skinn som för färdigvara, måste enligt EFTA-konventionen avskaffas senast den 1 januari 1962.

I den nu framlagda propositionen nr 106 föreslår Kungl. Maj:t, att detta skall åstadkommas genom att den nuvarande 20 % importskatten sänkes till 10 % för lösa, beredda skinn och för övriga pälsvaruslag avtrappas, så att den för s. k. taylor och ämnen blir 8 %, för färdiga pälsvaror 6 % och för textilvaror med pälsbesättningar 4 resp. 2 %.

Sänkningen av importskatten på lösa, beredda skinn till 10 % har motiverats med att den genomsnittliga skattebelastningen på inom landet beredda skinn skulle vara 10 %. En förutsättning för att diskrimineringen skall undvikas anges vidare vara, att skattenivån på de inhemska varorna hålles konstant vid 10 %.

Propositionen utgår sålunda från att överensstämmelse i fråga om skattebelastning skall råda mellan importvara och inhemsk tillverkning. Ett genomförande av förslaget torde emellertid, såvitt vi kan finna, icke leda till denna önskvärda överensstämmelse utan i stället innebära en allvarlig snedvridning av pälsbranschens konkurrensbetingelser av följande skäl.

De nuvarande *styckeskattesatserna* vid beredning inom landet bygger som nämnts på en genomsnittlig belastning av 15 % på varje skinnslag för sig. I propositionen är det däremot den beräknade *genomsnittliga* belastningen inom landet, som utgör grund för förslaget om sänkning av importskatten till 10 %. En genomsnittsberäkning innebär emellertid icke att varje skinnslag är belastat med 10 %. Det förhåller sig snarare tvärtom, i det att variationerna i skattebelastningen vid beredning inom landet f. n. är mycket stora, beroende på att de prislägen för resp. skinnslag, som man utgått från då de nu gällande skattesatserna fastställdes, avsevärt förändrats. Det finns inhemskt beredda skinnslag, vilka i dag belastas med mer än 20 % styckeskatt, och givetvis finns det även skinnslag, där styckeskatten svarar mot

mindre än 10 %. Den del av den inhemska produktionen vars skattebelastning är högre än 10 % — teoretiskt den hälft som ligger över genomsnittet — kommer med fördel att beredas utomlands i framtiden. Ett berett skinn kostade t. ex. 100 kr., när styckeskattesatsen 15 kr. fastställdes. Redan vid ett oförändrat värde blir importskatten för ett importerat sådant skinn enligt förslaget 10 kr. och det importerade skinnets försäljningspris sålunda 5 kr. lägre än det inom landet beredda. Sjunker därtill värdet på importskinnen ökas prisskillnaden i motsvarande mån.

I förhållande till de importerade skinnen kommer de inom Sverige beredda skinnen att drabbas av en klar diskriminering. De svenska berederierna skulle komma i ett genom den statliga beskattningens konstruktion avvägbringat konkurrensmässigt underläge. Detta kan självfallet inte anses vara syftet med vårt lands åtaganden enligt EFTA-konventionen. Dessa syftar till att skapa en likabehandling i skattebelastningen. Det i propositionen framlagda förslaget uppfyller icke detta centrala krav.

Vi anser därför att propositionen inte kan av riksdagen godtagas i oförändrat skick, utan förslaget bör kompletteras med överarbetade bestämmelser rörande styckeskatten på inom landet beredda skinn. Av tidsskäl har det icke varit oss möjligt att företa den tekniska överarbetning av gällande styckeskattesatser som framstår som nödvändig. Vi får därför hemställa att en sådan verkställs under propositionens utskottsbehandling. Med hänsyn till att EFTA-konventionen förutsätter en ändring av gällande skattebestämmelser först vid ingången av nästa år, bör det vara möjligt att uppskjuta propositionens behandling till årets höstsession och under tiden företa den erforderliga tekniska överarbetningen. Vi förutsätter att denna skall kunna göras med biträde av kontrollstyrelsen efter samråd med pälsbranschens företrädare såväl på importsidan som för de svenska beredarna. Även om utskottet skulle anse att propositionens behandling inte bör uppskjutas till höstsessionen, bör utskottet ändock av angivna skäl företa en överarbetning av styckeskattesatserna och framlägga förslag till ändrade författningsbestämmelser. Överarbetningen synes som ovan antytts i första hand böra inriktas på de nu utgående styckeskattesatserna för de svenskberedda skinnen så att den önskvärda överensstämmelsen mellan importskatten och styckeskatten uppnås.

Pälsvaruskatten inbringar f. n. 2,5 milj. kr. årligen. Statsfinansiellt är den således av underordnad betydelse. Med hänsyn härtill och med tanke på det administrativa besvär som skattens uppbörd och kontroll för med sig för både berörda myndigheter och företag, kan starka skäl anföras för skattens slopande. Då emellertid allmänna skatteberedningen enligt tidigare uttalande av riksdagen skall särskilt granska de speciella varuskatterna, framför vi här icke yrkande om pälsvaruskattens omedelbara slopande, men förutsätter att så kommer att ske som ett resultat av skatteberedningens granskning.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

A. att riksdagen

1. måtte uppskjuta behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 106 till höstsessionen,
2. måtte med komplettering av det i förevarande proposition framlagda förslaget besluta sådana ändringar av gällande styckeskattesatser å inom landet beredda skinn (SFS nr 118/1960) att överensstämmelse nås med den föreslagna skattesatsen å importerade skinn och så att likabehandling åstadkommes mellan inom landet beredda och importerade skinn i fråga om denna beskattning;

B. samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext.

Stockholm den 18 april 1961

Mac P. Hamrin
i Kalmar

Jöns Nilsson
i Bästekille

Yngve Hamrin

Emil Elmwall

Gösta Darlin